

Cíl zlepšit se ve čtení

Chelsea Mortensenová
(Podle skutečné události)

Tento příběh se odehrál v USA.

Anders poslouchal, jak jeho sestra čte během rodinného studia písem. Snažil se text sledovat na svém tabletu. Ale soustředit se na slova bylo obtížné.

Pro Anderse bylo čtení vždycky těžké. Vloni zjistil, že má dyslexii. Dyslexie je porucha učení, kvůli níž je těžké číst. Andersovi se v hlavě pletla slova a písmena, a když se snažil číst, oči mu skákaly po stránce sem a tam.

Když Andersova rodina dočetla, pustili si video. Bylo o programu Děti a mládež.

„Stanovujte si osobní cíle, kvůli nimž se budete muset namáhat a budou pro vás výzvou,“ řekl starší Gong ve videu. „Objevujte nové talenty, zájmy a dovednosti.“*

Anders přemýšlel o tom, jaké cíle by si mohl stanovit. Možná by se mohl naučit, jak péct sušenky. Nebo se zlepšit ve fotbalu!

Potom se podíval na Knihu Mormonovu na stole. Zlepšit se ve čtení neznělo jako zábavný cíl. Ale přál si, aby mohl číst písma se svou rodinou.

„Vím, jaký si chci dát cíl,“ řekl tatínkovi.

„Ano? Jaký?“ zeptal se tatínek.

Anders vzal do ruky Knihu Mormonovu. „Chci každý den přečíst nahlas verš z Knihy Mormonovy.“

„To zní jako skvělý cíl,“ řekl tatínek. „A kdy chceš začít?“

„Hned teď!“

*Pořad Face to Face se starším Gerritem W. Gongem (celosvětové vysílání, 17. listopadu 2019), Knihovna evangelia.

Anders odešel do svého pokoje a zavřel dveře. Nechtěl, aby ho někdo slyšel. Potom otevřel svou Knihu Mormonovu. Některá slova sice popletl, ale přečíst první verš mu trvalo jen minutu. *To nebylo špatné*, pomyslel si.

Anders četl v písmech každý den. Bylo to těžké! Neměl ani pocit, že by se zlepšoval. Ale snažil se dále.

Potom jednoho dne ve škole jeho učitelka řekla: „No tedy! Nemůžu uvěřit, že se tak rychle učíš.“

Anders vzhlédl od úkolu. „Vážně?“

Přikývla. „Ohromně se zlepšuješ.“

Anders se podíval na slova na papíře. Dala se přečíst mnohem snadněji než předtím. Jeho cíl procvičovat si čtení písem mu dokonce pomáhal při učení ve škole.

Když přišel domů, hned utíkal nahoru, aby si četl písma. Když se podíval na stránku, slova se stále točila dokola. Ale bylo už snadnější přijít na to, co znamenají.

Anders se moc těšil na večerní studium písem.

„Tati,“ řekl. „Můžu dnes pomáhat se čtením?“

Tatínek se usmál. „To by bylo skvělé!“

Anders pečlivě sledoval text veršů, které četli jeho bratři a sestry. Když byl na řadě, četl svůj verš pomalu, aby si byl jistý, že je každé slovo správně. Když dočetl, zvedl oči. Všichni se na něj usmívali.

Anders sice nečetl dokonale, ale byl na sebe hrdý. Věděl, že když se bude usilovně snažit, Nebeský Otec mu bude vždy pomáhat.

ILUSTRACE: KELLY SMITH